

Republika Hrvatska
Općinski sud u Varaždinu
Stalna služba u Ivancu
Ak. Mirka Maleza 3

Poslovni broj: Pn-8/2026-13

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Varaždinu, Stalna služba u Ivancu, po sutkinji toga suda Nataši Sever, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Krizmanić Ivana, OIB:03655086236, iz Darde, Nikole Šubića Zrinskog 23, zastupanog po punomoćniku Zoranu Mataiću, odvjetniku iz Slavenskog Broda, protiv tužene REPUBLIKE HRVATSKE, OIB:52634238587, zastupane po Općinskom državnom odvjetništvu u Varaždinu, Građansko-upravni odjel, radi naknade štete, nakon zaključene glavne rasprave 19. svibnja 2026., održane u nazočnosti z. punomoćnika Diane Mikić, odvjetničke vježbenice u Odvjetničkom uredu Zorana Mataića, odvjetnika iz Slavenskog Broda te zastupnice tužene Željke Brlek Margetić, ZODO u Varaždinu, na ročištu za objavu i uručenje presude 3. srpnja 2026.,

presudio je

I. Nalaže se da tužena REPUBLIKA HRVATSKA, OIB:52634238587, tužitelju Krizmanić Ivanu, OIB:03655086236, iz Darde, Nikole Šubića Zrinskog 23, sa osnova naknade štete, isplati iznos od 6.500,00 eura (šesttisućapetstoeura), u roku od tri (3) mjeseca, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom po stopi propisanoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18 i 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23), koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, tekućom od podnošenja zahtjeva za mirno rješenje spora 12. srpnja 2012. do isplate.

II. Nalaže se tužitelju Krizmanić Ivanu, OIB:03655086236, iz Darde, Nikole Šubića Zrinskog 23, da tuženoj REPUBLICI HRVATSKOJ, OIB:52634238587, naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 4.037,50 eura (četiritisućetrdesetsedam eura i pedesetcenti), zajedno sa zateznom kamatom tekućom od dana donošenja presude 3. srpnja 2026. pa do isplate po stopi propisanoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18 i 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23), koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj, po punomoćniku, podnio je tužbu protiv tužene, radi naknade štete, navodeći da se obratio tuženoj radi pokušaja mirnog rješenja spora sukladno članku 186.a ZPP, da se nalazio u Zatvoru u Splitu - Bilice od 12.5.2007. do 3.3.2010., da je boravio u skućenoj sobi koja je bila nedovoljno osvijetljena, jer se na prozorima nalazila rešetka u obliku slova "T" sa još devetero zatvorenika, da se u sobi nalazio WC koji nije ničim bio fizički ograđen i koji nikome od zatvorenika prilikom obavljanja nužde nije pružao privatnost i ljudsko dostojanstvo, da su se zatvorenici prilikom vršenja nužde zaklanjali od pogleda drugih plahtama ili ručnicima, da je odjeću sam prao u sobi u hladnoj vodi i sušio po rešetkama prozora, da se posteljina prala svakih 14 dana, da je soba bila puna insekata (žohara i mrava), da su temperature ljeti u sobi dosezale do 40° C, da u sobi nije bilo ventilacije pa se sobom širio smrad iz zahoda, da je u takvim uvjetima u sobi posluživana hrana tri puta dnevno, da za stolom nije bilo dovoljno mjesta za sve zatvorenike, da se često jelo na krevetima ili na smjene, da je tuširanje bilo dostupno jednom tjedno, da je na svježem zraku mogao provesti samo jedan sat dnevno, da je to bilo opasno jer je cijeli zatvor obložen azbestnim oronulim pločama, da se od dana 3.3.2010. nalazio u Zatvoru u Zagrebu u sobi od 20 m² sa još osam zatvorenika, da 1.6.2010. dolazi u Zatvor u Lepoglavu u sobu na 1C odjelu od 7 m² sa još trojicom zatvorenika gdje je proveo 13 mjeseci, da se na tom odjelu nalazi jedan WC i jedan umivaonik za 25 zatvorenika, da je zbog gužve na WC često mokrio u bocu, budući da nije moguće da u 25 minuta svi zatvorenici koriste toalet, da je sa 1C odjela premješten u poluotvoreni dio zatvora gdje je bio 3 mjeseca, nakon čega je ponovno vraćen u zatvoreni dio u teške i nehumane uvjete, da je protiv njega pokrenut stegovnog postupka zbog fizičkog sukoba u kojem postupku je oslobođen, da mu unatoč toga nisu vraćene pogodnosti koje je imao ranije, da je vraćen na zatvoreni odjel u sobu od 9 m² i 28 m³ sa još trojicom zatvorenika, da se radilo o 1D odjelu gdje su većinom smješteni starci i bolesne osobe, da je nakon toga premješten na 3D odjel u sobu od 9,5 m² i 28 m³ sa još trojicom zatvorenika, da je vrijeme obroka ograničeno, da ukoliko bi uzeo hranu zadnji da je morao brzo pojesti, bez žvakanja, da je to dovelo do probavnih smetnji, da u zatvoru postoji samo jedna kantina i jedna blagajna gdje se može doći na red samo u vrijeme ručka, doručka i šetnje, što uzrokuje nesnosne gužve i nered, da nerijetko se preskače obrok ili šetnja, da kroz razdoblje od 12.5.2007. do danas je u zatvoru u Splitu, Zagrebu i Lepoglavi bio izložen nečovječnom postupanju i da mu je povrijeđeno ljudsko dostojanstvo do kojih povreda je došlo zbog prenapučenosti zatvora i ne osiguravanja humanih uvjeta boravka pritvorenika, zbog čega je i Vladi RH naloženo da u primjermom roku, ne duljem od pet godina, prilagodi kapacitete Zatvora potrebama smještaja osoba lišenih slobode, da je Zakonom o izvršenju kazne čl. 74. st. 3. utvrđeno da svakom zatvoreniku u spavaonici pripada 4 m² i 10 m³ prostora što u sobama Zatvora u Lepoglavi nije ni približno odgovarala propisima, da mu je iz navedenih razloga znatno narušeno zdravlje posebno psihička stabilnost, da između drvnog i metalnog pogona u Zatvoru u Lepoglavi stoji zaostali radioaktivni gromobran, koji predstavlja veliku opasnost za ljudsko zdravlje, da mu je boravkom u Zatvoru u Lepoglavi povrijeđeno Ustavno pravo, Europska konvencija za zaštitu ljudskih prava, Zakon o izvršenju kazne zatvora i pravo osobnosti koje se štiti Zakonom o obveznim odnosima, da je pojam prava osobnosti reguliran Zakonom o obveznim odnosima gdje se kao pravo osobnosti navode: duševno zdravlje, ugled,

čast, dostojanstvo, privatnost osobnog i obiteljskog života, sloboda i dr., da slijedom navedenog predlaže da sud usvoji tužbeni zahtjev i naloži tuženoj isplatu naknade štete.

2. U odgovoru na tužbu, tužena je navela da se tužitelj prije podnošenja tužbe, dana 12.12.2012., obratio tuženoj sa Zahtjevom za mirno rješenje spora i da je Zahtjev tužitelja odbijen, da stavlja prigovor zastare dijela potraživanja tužitelja obzirom na zastarni rok od 3 godine za razdoblje od 13.5.2007. do 5.3.2010., da tužitelju u vrijeme boravka u Zatvoru u Splitu nisu povrijeđena prava glede smještaja, odnosno nehumanih uvjeta života u zatvoru, da su uvjeti boravka tužitelja u cijelosti odgovarali odredbama čl. 74. ZIKZ i Pravilnika o kućnom redu u Zatvorima za izvršavanje pritvora, da je tužitelj od 13.5. do 30.6.2007. boravio u sobi 21, od 30.6. do 27.7.2007. boravio u sobi 15, od 27.7. do 27.9.2007. boravio u Zatvorskoj bolnici, od 28.9.2007. do 3.7.2009. boravio u sobi 37, od 4.7. do 7.7.2009. boravio u sobi 26, od 8.7.2009. do 26.1.2010. boravio u sobi 37, da su sobe bile površine 27,72 m² i 66,14 m³ sa kapacitetom za šest osoba i sanitarnim čvorom zatvorenog tipa, sa dostupnom vodom tijekom 24 sata, prirodnim i umjetnim svjetlom, da su prostorije uredno čišćene s podnim grijanjem i prozračivane tijekom ljetnih mjeseci tijekom dana nekoliko puta, da je od 26.1. do 5.3.2010. boravio u pritvoreničkoj sobi 25 površine 17,64 m² i 40,44 m³, da glede površine prostora pojedinih soba u kojima je tužitelj boravio u neznatnom dijelu je povećan broj pritvorenih osoba koje su s tužiteljem boravile u tim sobama, da svaka soba ima prirodno svjetlo danju i umjetno svjetlo dovoljne snage da zatvorenici u sobama mogu obavljati aktivnosti čitanja, igranja društvenih igara i sl., da osim rešetaka na prozorima svaka soba ima zaštitnu mrežu 2x2 cm što ne sprečava ulazak prirodnog svjetla niti prozračnost sobe, da se u svim sobama prozori otvaraju pa da sve sobe imaju dovoljnu protočnost svježeg zraka, da sve sobe u Zatvoru imaju podno grijanje, da tijekom ljetnih mjeseci su postavljeni ventilatori u sobama radi hlađenja zraka, da su vrata soba dodatno otvorena upravo radi prozračivanja i ventilacije zraka, da sve sobe u kojima je tužitelj boravio imaju WC zatvorenog tipa, da čistoća soba ovisi o samim zatvorenicima, da je određeno da zatvorenici održavaju čistoću prostorija i prostora u kojima borave i koje koriste u trajanju od dva sata dnevno, da se zatvorenicima osigurava pribor za odražavanje osobne higijene tijekom 24 sata, da je kupanje nekoliko puta tjedno, da se najmanje tri do četiri puta godišnje od strane ovlaštenog poduzeća vrši dezinfekcija i dezinfekcija, a po potrebi i deratizacija soba, da je odjeću tužitelj mogao sam prati i sušiti u sobi broj 17 koja je prilagođena za te potrebe, da bi za pranje dobio toplu vodu i deterdžent, da se posteljina ljeti mijenja svakih sedam dana, a zimi svakih petnaest dana, da svaka soba ima ventilaciju, da je u ljetnim danima omogućavana i dodatna ventilacija putem ventilatora, da je tuširanje i kupanje bilo najmanje tri puta tjedno, po potrebi i češće, da u zimskim mjesecima je to dva do tri puta tjedno, da tužitelj nije bio uskraćen za boravak na svježem zraku, da je zatvor obložen azbestnim pločama koje nisu opasne za ljudsko zdravlje ukoliko se ne pretvaraju u prašinu, što ovdje nije slučaj, da se kod smještaja svakog zatvorenika vodi računa da smještaj bude u skladu sa čl. 14. st. 1. t. 1. ZIKZ, odnosno da bude primjeren ljudskom dostojanstvu i zdravstvenim standardima, da smještaj zatvorenika odgovara zdravstvenim, higijenskim i klimatskim prilikama, da su sve prostorije čiste, suhe, prozračne sa sanitarnim čvorovima, stalnom mogućnošću pristupa pitkoj vodi, opremljene dnevnim i umjetnim svjetlom, da sobe imaju prekidače za hitne pozive u

slučaju potrebe i zaštitu od požara (detektore dima), da sukladno čl. 74. st. 5. ZIKZ Kaznionica u Lepoglavi ima sanitarne uređaje koji omogućavaju obavljanje fizioloških potreba u čistim i primjerenim uvjetima, da je temeljem čl. 74. st. 6. pitka voda uvijek dostupna svakom zatvoreniku, da čistoću prostorija održavaju sami zatvorenici, da su im omogućena sredstva za čišćenje, grijanje prostorija da je regulirano centralnim grijanjem, da je tužitelj u Kaznionicu u Lepoglavu došao 25.5.2010. i da je bio radno angažiran u drvoprerađivačkoj radionici od 11.6.2010., da se u neradnoj skupini na temelju osobnog zahtjeva nalazio od 22.7. do 22.10.2010. kada je ponovno uposlen u drvoprerađivačkoj radionici i smješten na odjel 2C, da je dana 29.6.2011. premješten na Poluotvoreni odjel Kaznionice - ekonomiju Čret, gdje je bio radno angažiran na poljoprivrednim poslovima, da je dana 11.10.2011. došlo do sukoba između njega i Miodraga Kikanovića, da je vraćen u zatvoreni odjel i da je pokrenut stegovni postupak, da je 12.11.2010. raspoređen u neradnu skupinu i smješten na 1D odjel gdje je bio do dana 27.1.2012. kada je ponovo radno angažiran u drvoprerađivačkoj radionici i smješten na odjel 3D, da održavanje higijene prostora u kojima zatvorenici borave se obavlja sukladno ZIKZ prema kojem sve prostorije i druge prostore Kaznionice moraju propisno održavati i redovito čistiti zatvorenici u trajanju od najmanje dva sata dnevno bez novčane naknade za što im se osiguraju potrebna sredstva za čišćenje, da je svim zatvorenicima dostupna topla i hladna voda u zatvoreničkoj sobi, prostorima za tuširanje i na radnom mjestu tijekom čitavog dana i čitave kalendarske godine, da se svi poslovi vezani za održavanje čistoće odjeće, postelnog rublja, deka i ostalog obavljaju u praonici rublja Kaznionice, da se deke peru dva puta godišnje, posteljina svaki drugi tjedan, donje rublje i ručnici svaki tjedan, da se predana odjeća i rublje opere i osuši u jednom danu i da nema čekanja, da se madraci i sva druga posteljina mogu zamijeniti ako su oštećeni, da se zatvorenicima poslužuju obroci koji kakvoćom i količinom zadovoljavaju prehrambene i higijenske standarde primjerene dobi, zdravlju, naravi posla koju obavljaju, da se podjela hrane vrši u zajedničkoj kuhinji, da se kupnja proizvoda vrši putem Kaznioničke prodavaonice, da je svim zatvorenicima pružena adekvatna zdravstvena zaštita u skladu sa Zakonom, da u slučaju potrebe se isti javljaju liječniku ili stomatologu Kaznionice, da su građevinske i tvorničke hale zaštićene od udara groma, odnosno prodora niskih napona, da od ugradnje zatvorenog radioaktivnog izvora je smanjena aktivnost tako da radioaktivni gromobran ne štiti predviđeno područje i da je u tijeku postupak demontaže istog, da isti nema štetnih utjecaja na zdravlje zatvorenika kao ni civilnih djelatnika Kaznionice, da je tužena dostavila i zapisnik o obavljenom inspekcijskom nadzoru iz kojeg je vidljivo da gromobranske instalacije nemaju štetnog zračenja za zdravlje civilnih djelatnika i zatvorenika, da je unutar kaznionice dopušteno pušenje, da su zatvorenici smješteni u pušačke ili nepušačke sobe, ovisno o tome da li su pušači ili ne, da imaju pristup pitkoj vodi i sanitarnom čvoru 24 sata na dan, da sanitarni čvorovi su u potpunosti fizički odvojeni od sobe zidom i vratima čime je osigurana potpuna intimnost, da su sobe osvijetljene dnevnim i umjetnim svjetlom, da imaju prozore koji služe i za provjetravanje, da je na odjelu na raspolaganju kupaonica sa četiri tuša i toplom vodom koji su dostupni cijelog dana, da je grijanje prostorija ovisno o klimatskim prilikama, da su sve prostorije opremljene radijatorima koji su uključeni u sustav centralnog grijanja, da je temperatura danju 22° C, a noću 15° C, da zatvorenici (tako i tužitelj) mogu birati želi li raditi ili ne, jer rad nije obavezan, da se sukladno tome smještaju na radne ili neradne odjele, da je dnevni raspored različiti za te odjele, da postoji više radionica

(poljoprivredna, metalska, drvoprerađivačka i dr.), da u slobodno vrijeme se zatvorenici mogu baviti organiziranim slobodnim aktivnostima u okviru radne terapije (likovna radionica, intarzija, rezbarija i dr.), da su na raspolaganju sekcije (čitaonica, novinarska, informatička), da se od sportskih aktivnosti mogu baviti stolnim tenisom, pikadom, teretanom, malim nogometom i dr., da im je omogućeno osnovno obrazovanje i obrazovanje za odrasle za osposobljavanje zanimanja kao npr. pomoćni kuhar i konobar, zavarivač, stolar, i dr., da im je zdravstvena zaštita omogućena 24 sata na dan, a ukoliko je to potrebno za slučaj intervencija da se zatvorenici upućuju na hitnu medicinsku pomoć u Dom zdravlja u Ivancu, a po potrebi i na daljnje liječenje, da je istima na raspolaganju knjižnica i prodavaonica, da je telefoniranje omogućeno svakodnevno u vrijeme dok nisu zatvoreni po sobama i onima koji za to imaju odobrenje, da im je omogućeno neograničeno dopisivanje, da je primanje paketa regulirano Zakonskim propisima, da su moguće posjete vikendom i praznikom koje su regulirane Zakonskim propisima i ovise o uspješnosti pojedinaca, da svaki zatvorenik (tako i tužitelj) ima pravo na smještaj primjeren ljudskom dostojanstvu i zdravstvenim standardima, da je prostornost zatvoreničke sobe samo dio navedenog prava zatvorenika pri čemu je potrebno ocijeniti ukupnost standardiziranih uvjeta smještaja, da uvjeti u kojima je tužitelj izdržavao kaznu zatvora ne predstavljaju povredu prava osobnosti tužitelja, da je tužitelj od 5.3. do 25.5.2010. bio smješten u Centru za dijagnostiku u Zagrebu, da su sobe u kojima je boravio imale sanitarni čvor, da je zatvorenik mogao koristiti svu površinu i volumen sobe, da su sobe imale prozore što je omogućavalo prozračivanje i dotok danjeg svjetla, da je umjetna rasvjeta omogućena u vremenu od 7-23 sata, da se u sobama nalazio stol sa dvije klupe i stolicama prema potrebama zatvorenika, da je tužitelj za konzumiranje dostavljenog obroka imao na raspolaganju 30 minuta (doručak i večeru) i jedan sat (ručak), da objekt nema blagovaonicu za zatvorenike i da su zatvorenici hranu konzumirali u zatvoreničkim sobama u kojima je sanitarni čvor odvojen zidom od ostatka sobe, da se dezinfekcija obavljala najmanje 4 puta godišnje ili prema ukazanoj potrebi, da se deratizacija obavljala dva puta godišnje, da je zatvorenicima omogućeno svakodnevno pranje tijela, da u sobama imaju stalno dostupnu pitku vodu (hladnu i toplu vodu), da je čistoća posteljnog rublja i odjeće zatvorenika prema dnevnom rasporedu za zatvorenike i da se u praonici rublja obavlja svakih 15 dana, da se pokrivači peru jednom godišnje, da madraci i posteljina se zamjenjuju ako su oštećeni, da je prema dnevnom rasporedu omogućen svakodnevni boravak na svježem zraku u trajanju od najmanje dva sata, da su obroci kalorične vrijednosti od najmanje 3000 kalorija dnevno, da sastav i vrijednost hrane nadzire liječnik, da se temperatura zraka u sobama održava centralnim grijanjem, da je svakom zatvoreniku svakodnevno omogućen odlazak kod zatvorskog liječnika, da je osigurana skrb liječnika specijaliste psihijatra, opće medicine i stomatologa, da je moguće obavljati telefonske razgovore jednom tjedno, da zatvorenik na svoj trošak može nabaviti različite potrepštine u prodavaonici zatvora, da se zatvoreniku osigurava pribor za pisanje, donje rublje i odjeća kao i potrepštine za održavanje osobne higijene, da se osporava navod tužitelja da bi bio izložen nečovječnom postupanju i da bi mu bilo povrijeđeno ljudsko dostojanstvo do kojih povreda da bi došlo zbog prenapučenosti zatvora i neosiguravanja humanih uvjeta za boravak zatvorenika, te predlaže da se tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti odbije kao neosnovan i da se tužitelj obveže naknaditi tuženoj parnični trošak.

3. Nakon provedenog dokaznog postupka, sud je donio presudu poslovni broj: P-1179/13-23 dana 23.2.2018. godine kojom je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od tada 374.800,00 kuna. Protiv navedene presude tužitelj je podnio žalbu, a koja je odbijena presudom Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj: GŽ-2351/18-2 od 21. siječnja 2020. i potvrđena je pobijana prvostupanjska presuda.

4. Tužitelj je Ustavom sudu Republike Hrvatske podnio tužbu, a koja je usvojena odlukom broj: U-III-1268/2020 od 17. svibnja 2023. i ukinuta je presuda Županijskog suda u Zagrebu, poslovni broj: 54 GŽ-2351/18-2 od 21. siječnja 2020. i presuda Općinskog suda u Varaždinu, Stalne službe u Ivancu poslovni broj: 22 P-1179/13-23 od 23. veljače 2018. te je predmet vraćen Općinskom sudu u Varaždinu, Stalna služba u Ivancu na ponovni postupak.

5. U ponovnom postupku, sud je donio presudu poslovni broj: Pn-57/2023-16 od 28. svibnja 2025., kojom je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja da se tuženoj naloži isplatiti tužitelju ukupan iznos od 49.744,50 eura, uz obvezu tužitelja naknaditi tuženoj prouzročeni parnični trošak. Protiv navedene presude, tužitelj je podnio žalbu.

6. Rješenjem Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj: GŽ-3982/2025-3 od 20. siječnja 2026., ukinuta je presuda Općinskog suda u Varaždinu, Stalna služba u Ivancu poslovni broj: Pn-57/2023-16 od 28. svibnja 2025. i predmet je vraćen sudu prvog stupnja na ponovno suđenje, drugom sucu pojedincu.

7. U ponovnom postupku, podneskom od 28. travnja 2026. (list 283 spisa), tužitelj je smanjio prvotno postavljeni tužbeni zahtjev od 49.744,50 eura na iznos od 6.500,00 eura, navodeći da je smanjenje u skladu s praksom Europskog suda za ljudska prava u sličnim predmetima (presude: Lonić protiv Hrvatske, Ulemek protiv Hrvatske, Longin protiv Hrvatske, Muršić protiv Hrvatske, Cenbauer protiv Hrvatske).

8. U podnesku od 13. svibnja 2026., tužena je navela da pristaje na djelomično povlačenje tužbe za iznos od 43.244,50 eura, pozivajući se na pravno shvaćanje Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 26. travnja 2021. prema kojem smanjenje tužbenog zahtjeva (iako nije preinaka tužbe) predstavlja djelomično povlačenje tužbe iz čl.193. ZPP-a, a koje pravno shvaćanje je potvrđeno i u odlukama broj: Rev-1094/2024-2 od 20. studenoga 2024., Rev-899/2022-2 od 6. rujna 2022., Rev-216/2021-2 od 25. svibnja 2021. te je navela da u odluci VSRH broj: Rev-461/2022-2 od 10. rujna 2024. i Rev-337/2025-2 reafirmirano je pravno shvaćanje sadržano u odluci broj: Rev-80/2022 od 5. rujna 2023. koje glasi:

"18. Prema shvaćanju ovog suda izraženom u odluci broj: Revx-254/2014 od 10. prosinca 2014. u slučaju smanjenja tužbenog zahtjeva tuženiku pripada pravo na naknadu troškova koje je imao u vezi dijela tužbenog zahtjeva za koji je zahtjev smanjen neovisno o uspjehu u sporu, jer smanjenje tužbenog zahtjeva u biti predstavlja povlačenje tužbe u odnosu na smanjeni dio tužbenog zahtjeva, ali to samo u slučaju ako bi troškovi izračunati prema vrijednosti predmeta spora ranijeg zahtjeva bili veći od troškova izračunatih prema vrijednosti smanjenog tužbenog zahtjeva što ujedno predstavlja i odgovor na drugo postavljeno pitanje.",

pa je tužena navela da po čl.158. st.1. Zakona o parničnom postupku ima pravo na naknadu troškova zbog povlačenja.

9. U dokaznom postupku, izvršen je uvid u priležecu dokumentaciju u spisu: očitovanje Općinskog državnog odvjetništva u Varaždinu dostavljeno punomoćniku tužitelja (list 6 spisa), dokumentaciju predanu uz odgovor na tužbu tuženika od 22.8.2013. (list 24 spisa), fotoelaborat Kaznionice u Lepoglavi, pročitao je zapisnike sa iskazima svjedoka Zlatka Manjerovića (list 33-34 spisa), Juraja Mihovilovića dr. med. (list 34-35 spisa), Zvezdane Šimundić (list 40 spisa), Mijata Pranjica (list 42 spisa), Ognjena Džaje (list 50 spisa), Dražena Posavca (list 137-138 spisa) i Ivica Luketića (list 143-147 spisa) te tužitelja Ivana Krizmanića (list 51 spisa).

10. Dakle, predmet ovog spora je naknada štete tužitelju radi povrede prava osobnosti, nastale zbog neadekvatnih uvjeta u Zatvoru u Zagrebu, Zatvoru u Splitu i Kaznionici u Lepoglavi.

11. Prije svega, valja reći da je u odgovoru na tužbu tužena istaknula prigovor zastare za razdoblje od 13. svibnja 2007. do 5. ožujka 2010., u kojem je tužitelj boravio u Zatvoru u Splitu.

12. U podnesku od 28. travnja 2026. (list 284-286 spisa), tužitelj je naveo da se radi o razdobljima utvrđenim presudom poslovni broj: Pn-57/2023-16 od 28.05.2025. godine koja su trajala od 27.05.2010. do 11.06.2010. (16 dana); od 12.06.2010. do 22.07.2010. (41 dan, nakon prekida od samo jednog dana od prethodnog razdoblja); od 22.10.2010. do 04.11.2010. (14 dana); od 05.11.2010. do 23.02.2011. (111 dana, nakon samo jednog dana prekida od prethodnog razdoblja); od 13.10.2011. do 07.11.2011. (26 dana); od 08.11.2011. do 26.01.2012. (80 dana, nakon prekida od samo jednog dana od prethodnog razdoblja); od 27.01.2012. do 14.02.2012. (19 dana, uz prekid od samo jednog dana od prethodnog razdoblja); od 15.02.2012. do 11.07.2012. (148 dana, uz prekid od samo jednog dana od prethodnog razdoblja); od 12.07.2012. do 27.08.2012. (47 dana, uz prekid od samo jednog dana od prethodnog razdoblja); od 27.08.2012. do 30.08.2012. (4 dana, uz prekid od samo jednog dana od prethodnog razdoblja).

13. Iz navedenog proizlazi da je tužitelj apsolvirao prigovor zastare, a koji je u ranijem postupku istaknut i uvažen prvostupanjskom presudom koja je ukinuta. Stoga prigovor zastare sud posebno ne obrazlaže.

14. Dalje, u podnesku od 28. travnja 2026. (list 284-286 spisa), tužitelj navodi da sukladno praksi Europskog suda za ljudska prava, ustanovljeno je kako će se čvrsta pretpostavka povrede članka 3. Konvencije obično moći oboriti samo ako su sljedeći čimbenici kumulativno ispunjeni:

(1) smanjenja potrebnog minimalnog osobnog prostora od 3m² su kratka, povremena i minimalna,

(2) stavka smanjenja popraćena su dovoljnom slobodom kretanja izvan sobe i prikladnim aktivnostima izvan sobe,

(3) podnositelj zahtjeva smješten je u ustanovu koja se, općenito gledano, smatra primjerenom zatvorskom ustanovom i ne postoje drugi otegotni aspekti njegova boravka u zatvoru, istaknuo je kako navedena razdoblja sukladno praksi Europskog suda za ljudska prava predstavljaju ponižavajuće postupanje iz članka 3. Konvencije stoga što tužitelj boravak u osobnom prostoru manjem od 3m² nije bio ni kratak ni povremen, da je u ukupnom zbroju tužitelj proveo 506 dana u sobi kvadrature manje od 3 m², da se radi o razdobljima koja nisu bila niti kratka niti povremena te u već riješenim predmetima Europskog suda za ljudska prava ovakva duljina trajanja tužiteljevog boravka u prenapučenoj sobi opravdano izaziva zabrinutost kod Suda (presuda Muršić protiv Hrvatske, konkretno točka 77. u kojoj se navodi sljedeće: „*Vijeće je istaknulo kako je povremeno osobni prostor podnositelja zahtjeva bio manji od 3m² u kratkim odvojenim razdobljima, uključujući jedno razdoblje od dvadeset i sedam dana, što je Vijeće primijetilo sa zabrinutošću*”), naveo je da u presudi Muršić protiv Hrvatske Sud objašnjava „*Pretrpan zatvor znači smještaj u skućenim i nehigijenskim uvjetima; nedostatak privatnosti (čak i kad se obavljaju takve osnovne radnje kao što je uporaba nužnika); smanjenje aktivnosti izvan sobe (...); preopterećenost zdravstvenih službi; povećanu napetost koja dovodi do većeg stupnja nasilja između zatvorenika i između zatvorenika i osoblja. Ovim se lista ni izdaleka ne iscrpljuje.*”, da suprotno tome, tužena se poziva na brojne kompenzatorske okolnosti smještaja u kaznionici, pa shodno tome tužitelj ističe da usprkos dovoljnoj slobodi kretanja i poslu koji je radio, iako ne čitavo vrijeme dok je bio u zatvorskoj ustanovi, na strani tužitelja apsolutno postoje druge otegotne okolnosti, koje rezultiraju povredom članka 3. Konvencije (presuda Muršić protiv Hrvatske) u vezi s općim uvjetima boravka u kaznionici koje se ne mogu nadoknaditi dovoljnom slobodom kretanja, navodeći da se prvenstveno osporava navod da bi tužitelj morao samo spavati u sobi – tužitelj je u sobi morao biti i kad je jeo sva tri obroka, u vremenu prije odlaska na spavanje i nakon buđenja, a i u vremenu kada mu je potreban mir i odmor nakon obavljenog posla, kao i kada bi morao čistiti sobu; kada se uzme u obzir da se u sobi uz krevete nalazio i stol za jelo i stolice, proizlazi jasan i logičan zaključak da navedeno nije ostavljalo puno prostora za kretanje po sobi (Longin protiv Hrvatske), kao i zaključak da zbog pretrpanosti zatvorske ustanove nisu svi zatvorenici stigli jesti za stolom u isto vrijeme pa se moralo jesti ili u krevetu ili kasnije kada se hrana ohladila, a zbog vremenske ograničenosti to se moralo učiniti brzo, do točno određenog trenutka; nehigijenski uvjeti smještaja tijekom tužiteljevog boravka u zatvoru obrazlagao je osim prethodno navedenih i navodom da se širio smrad zahoda sobom, osobito ljeti, kao i navodom da su se u sobi nalazili insekti, točnije žohari što ni ne čudi ako se uzme u obzir da se hrana konzumirala u sobama; nedostatak privatnosti kod tužitelja bio je prisutan svaki puta kada bi morao ići u toalet jer se morao pokrivati od drugih zatvorenika, da sukladno stavu Suda „*Kada je to potrebno zbog prirode zdravstvenog stanja, nadzor mora biti redovit i sustavan te uključivati sveobuhvatnu strategiju terapije čiji je cilj uspješno liječenje zdravstvenih problema zatvorenika ili sprečavanje njihova pogoršanja*” (presuda Pozaić protiv Hrvatske). Tužitelj je već naveo kako mu nije pružena adekvatna stomatološka skrb zbog bolnog zuba, a na pregled je čekao mjesecima. Također je naveo i da je ozlijedio nogu koja je zdravstveno zbrinuta tek sljedećeg dana – dakle, preopterećenost zdravstvenih službi je itekako bila prisutna, da je također već naveo da je mjesecima morao mokriti u bocu u sobi zbog renovacije kupaonice, odnosno loše zatvorske organizacije što je u presudi Muršić protiv Hrvatske

obrazloženo sljedećim argumentom Suda: „*U današnje vrijeme niti jedan zatvorenik u Europi ne bi trebao biti prisiljen „vršiti nuždu u kantu ili posudu”, što predstavlja praksu koja je ponižavajuća i za zatvorenike i za članove osoblja koji moraju nadzirati takav postupak*”, da povećana napetost koja dovodi do većeg stupnja nasilja između zatvorenika također je bila prisutna i kod samog tužitelja koji je uvijek imao povlastice zbog svog urednog ponašanja u penalnoj ustanovi, sve do trenutka kada se našao napadnut od strane drugog zatvorenika i u sukobu, da tužena neosnovano smatra da su rad tužitelja u zatvoru i aktivnosti u kojima je mogao sudjelovati adekvatna zamjena za smanjeni prostorni čimbenik, iako je jasno da su na strani tužitelja postojali svi oni razlozi koji upućuju na to da je ostvarena povreda članka 3. jer je prostorni čimbenik povezan s drugim aspektima neodgovarajućih fizičkih uvjeta, odnosno drugih otegotnih aspekata njegova boravka u zatvoru, istaknuo je da na temelju detaljne analize svoje dosadašnje sudske prakse, u presudi *Ananyev i drugi*, Sud je utvrdio sljedeći test za prenapučenost:

- (1) Svaki zatvorenik mora imati vlastito mjesto za spavanje u sobi;
- (2) Svaki zatvorenik mora imati na raspolaganju barem tri m² površine poda; i
- (3) ukupna površina sobe mora biti takva da omogućuje zatvorenicima slobodno kretanje između namještaja,

da je Sud zatim istaknuo da je nepostojanje bilo kojeg od prethodno navedenih elemenata samo po sebi stvorilo čvrstu pretpostavku da su uvjeti boravka u zatvoru predstavljali ponižavajuće postupanje i prekršili članak 3., da shodno navedenome, primjenjujući navedeni stav Suda u ovome predmetu, neminovno je za istaknuti da je tužitelj već u svom iskazu sa ročišta od 12.01.2018. naveo da, kada je došao u Lepoglavu, u sobi ih je bilo četvero i soba je bila mala tako da se moglo ući kad bi netko došao na krevet pa da je slijedom svega navedenoga, jasno da tužiteljev boravak u osobnom prostoru manjem od 3m² nije bio ni kratak ni povremen, kao i da postoje drugi otegotni aspekti njegova boravka u zatvoru čime je povreda članka 3. Konvencije neoboriva.

15. Dakle, iz rasporeda boravka tužitelja u sobama za vrijeme izvršavanja kazne zatvora u Kaznionici u Lepoglavi proizlazi da je tužitelj u Kaznionici u Lepoglavi boravio od 25. svibnja 2010. do 21. prosinca 2012., kada je otpušten na slobodu (uvjetni otpust),

- da je od dana 25. svibnja do 26. svibnja 2010. boravio na 1C odjelu, izlazna soba, površine 12,79 m² i volumena 30,18 m³ sa još 3 zatvorenika, da je da je po svakom zatvoreniku bilo 3,20 m² površine i da je soba imala sanitarni čvor površine 1,60 m²,
- da je od dana 27. svibnja do 11. lipnja 2010. boravio na 1C odjelu, soba 9, površine 9,50 m² i volumena 27,40 m³ sa još 3 zatvorenika, da je po svakom zatvoreniku bilo 2,38 m² površine i da je soba imala sanitarni čvor površine 1,80 m²,
- od 12. lipnja do 22. srpnja 2010. boravio je na 1C odjelu, soba 8, površine 9,50 m² i volumena 27,40 m³ sa još 3 zatvorenika, da je po svakom zatvoreniku bilo 2,38 m² površine i da je soba imala sanitarni čvor površine 1,80 m²,
- od 23. srpnja do 15. rujna 2010. boravio je na 2C odjelu, soba 1, površine 18,20 m² i volumena 64,43 m³ sa još 5 zatvorenika, da je po svakom zatvoreniku bilo 3,03 m² površine i da je soba imala sanitarni čvor površine 1,22 m²,

- od 16. rujna do 21. listopada 2010. boravio je na 2C odjelu, soba 4, površine 6,45 m² i volumena 22,77 m³ sa još 1 zatvorenikom, da je po svakom zatvoreniku bilo 3,23 m² površine i da je soba imala sanitarni čvor površine 1,26 m²,
- od 22. listopada do 4. studenoga 2010. boravio je na 1C odjelu, soba 6, površine 11,60 m² i volumena 34,80 m³ sa još 3 zatvorenika, da je po svakom zatvoreniku bilo 2,9 m² površine i da je soba imala sanitarni čvor površine 1,80 m²,
- od 5. studenoga 2010. do 23. veljače 2011. boravio je na 1C odjelu, soba 3, površine 9,50 m² i volumena 28,50 m³ sa još 3 zatvorenika, da je po svakom zatvoreniku bilo 2,38 m² površine i da je soba imala sanitarni čvor površine 1,80 m²,
- od 24. veljače do 29. lipnja 2011. boravio je na 1C odjelu, soba 2, površine 6,95 m² i volumena 20,85 m³ sa još 1 zatvorenikom, da je po svakom zatvoreniku bilo 3,48 m² površine i da je soba imala sanitarni čvor površine 1,80 m²,
- od 30. lipnja do 10. listopada 2011. boravio je na Poluotvorenom odjelu Čret, soba 1, površine 52,80 m² i volumena 178,99 m³, sa još 6 zatvorenika, da je po svakom zatvoreniku bilo 8,4m² površine i da je soba imala sanitarni čvor i tuševe,
- od 11. listopada do 12. listopada 2011. boravio je na prijemno otpusnom odjelu (POO), velika soba, poluotvoreni odjel, površine 85,38 m² i volumena 216,87 m³ sa još 9 zatvorenika, da je po svakom zatvoreniku bilo 8,54 m² površine i da je soba imala sanitarni čvor i kupaonu površine 5,62 m²,
- od 13. listopada do 7. studenoga 2011. boravio je na 1D odjelu, soba 5, površine 9,40 m² i volumena 28,57 m³ sa još 3 zatvorenika, da je po svakom zatvoreniku bilo 2,35 m² površine i da je soba imala sanitarni čvor površine 1,50 m²,
- od 8. studenoga 2011. do 26. siječnja 2012. boravio je na 1D odjelu, soba 9, površine 9,28 m² i volumena 28,21 m³ sa još 3 zatvorenika, da je po svakom zatvoreniku bilo 2,32 m² površine i da je soba imala sanitarni čvor površine 1,50 m²,
- od 27. siječnja do 14. veljače 2012. boravio je na 3D odjelu, soba 5, površine 9,88 m² i volumena 29,04 m³ sa još 3 zatvorenika, da je po svakom zatvoreniku bilo 2,47 m² površine i da je soba imala sanitarni čvor površine 1,50 m²,
- od 15. veljače do 11. srpnja 2012. boravio je na 3D odjelu, soba 2, površine 9,55 m² i volumena 28,07 m³ sa još 3 zatvorenika, da je po svakom zatvoreniku bilo 2,39 m² površine i da je soba imala sanitarni čvor površine 1,50 m²,
- od 12. srpnja do 27. kolovoza 2012. boravio je na 3D odjelu, soba 2, površine 9,55 m² i volumena 28,07 m³ sa još 3 zatvorenika, da je po svakom zatvoreniku bilo 2,39 m² površine i da je soba imala sanitarni čvor površine 1,50 m²,
- od 27. kolovoza do 30. kolovoza 2012. boravio je na otvorenom odjelu, šuma, velika soba, površine 36,90 m² i volumena 110,70 m³ sa još 12 zatvorenika, da je po svakom zatvoreniku bilo 2,84 m² površine i da je soba imala sanitarni čvor i tuševe,
- od 30. kolovoza do 31. kolovoza 2012. boravio je na otvorenom odjelu, šuma, velika soba, površine 36,90 m² i volumena 110,70 m³ sa još 11 zatvorenika, da je po svakom zatvoreniku bilo 3,08 m² površine i da je soba imala sanitarni čvor i tuševe,
- od 31. kolovoza do 7. rujna 2012. boravio je na otvorenom odjelu, šuma, velika soba, površine 36,90 m² i volumena 110,70 m³ sa još 10 zatvorenika, da je po svakom zatvoreniku bilo 3,35 m² površine i da je soba imala sanitarni čvor i tuševe,
- od 7. rujna do 17. rujna 2012. boravio je na otvorenom odjelu, šuma, velika soba, površine 36,90 m² i volumena 110,70 m³ sa još 9 zatvorenika, da je po svakom zatvoreniku bilo 3,69 m² površine i da je soba imala sanitarni čvor i tuševe,

- od 17. rujna do 24. rujna 2012. boravio je na otvorenom odjelu, šuma, velika soba, površine 36,90 m² i volumena 110,70 m³ sa još 8 zatvorenika, da je po svakom zatvoreniku bilo 4,1 m² površine i da je soba imala sanitarni čvor i tuševe,
- od 24. rujna do 12. listopada 2012. boravio je na otvorenom odjelu, šuma, velika soba, površine 36,90 m² i volumena 110,70 m³ sa još 9 zatvorenika, da je po svakom zatvoreniku bilo 3,69 m² površine i da je soba imala sanitarni čvor i tuševe,
- od 12. listopada do 18. listopada 2012. boravio je na otvorenom odjelu, šuma, velika soba, površine 36,90 m² i volumena 110,70 m³ sa još 8 zatvorenika, da je po svakom zatvoreniku bilo 4,1 m² površine i da je soba imala sanitarni čvor i tuševe,
- od 18. listopada do 25. listopada 2012. boravio je na otvorenom odjelu, šuma, velika soba, površine 36,90 m² i volumena 110,70 m³ sa još 9 zatvorenika, da je po svakom zatvoreniku bilo 3,69 m² površine i da je soba imala sanitarni čvor i tuševe,
- od 25. listopada do 26. listopada 2012. boravio je na otvorenom odjelu, šuma, velika soba, površine 36,90 m² i volumena 110,70 m³ sa još 10 zatvorenika, da je po svakom zatvoreniku bilo 3,35 m² površine i da je soba imala sanitarni čvor i tuševe,
- od 26. listopada do 22. studenoga 2012. boravio je na otvorenom odjelu, šuma, velika soba, površine 36,90 m² i volumena 110,70 m³ sa još 9 zatvorenika, da je po svakom zatvoreniku bilo 3,69 m² površine i da je soba imala sanitarni čvor i tuševe,
- od 22. studenoga do 7. prosinca 2012. boravio je na otvorenom odjelu, šuma, velika soba, površine 36,90 m² i volumena 110,70 m³ sa još 10 zatvorenika, da je po svakom zatvoreniku bilo 3,35 m² površine i da je soba imala sanitarni čvor i tuševe,
- od 7. prosinca do 20. prosinca 2012 koristio pogodnost godišnjeg odmora kod kuće,
- od 20. prosinca do 21. prosinca 2012. boravio je na POSR. poluotvorenom odjelu, soba 2, površine 43,49 m² i volumena 144,38 m³ sa još 15 zatvorenika, da je po svakom zatvoreniku bilo 2,71 m² površine i da je soba imala sanitarni čvor i tuševe,
- dana 21. prosinca 2012. otpušten na slobodu, uvjetni otpust.

16. Iz obrazloženja rješenja Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj: GŽ-3982/2025-3 od 20. siječnja 2026. (str.7. st.8.) proizlazi da je došlo do povrede ustavnih prava tužitelja zajamčenih čl. 23. i 25. Ustava, odnosno čl. 3. Konvencije prvostupanjsku presudu je valjalo ukinuti kako bi sud prvog stupnja vodeći računa o visini naknade koju je u sličnim predmetima povrede čl. 3. Konvencije dosuđivao ESLJP (v. Muršić protiv Hrvatske [Vv] br. 7334/13, § 181. vezano uz § 172., presuda od 20. listopada 2016.; Ulemek protiv Hrvatske br. 21613/16, § 161. vezano uz §§ 129. - 130., presuda od 31. listopada 2019.; Longin protiv Hrvatske (br. 49268/10, § 79. vezano uz §§ 60. - 61., presuda od 6. studenoga 2012.) te uzimajući u obzir kriterije ustanovljene u praksi ESLJP-a koji se odnose na visinu naknade koju ESLJP smatra primjerenom u domaćem postupku (v. Cocchiarella protiv Italije [Vv], br. 64886/01, §§ 65. - 107. i § 139., presuda od 29. ožujka 2006.).

Naime, iznosi naknade koje dosuđuju domaći sudovi mogu biti niži od onih koje uobičajeno dosuđuje ESLJP, ali samo pod uvjetom da nisu nerazumni u usporedbi s naknadama koje je ESLJP dosudio u sličnim predmetima (v. Cocchiarella, navedeno, § 105.), sadržajno odgovarajuće obrazloženju odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-III-1268/2020 od 17. svibnja 2023. (str.9. st.16.).

17. Konačno, u navedenoj odluci, Ustavni sud utvrđuje da je tužitelj za utuženo razdoblje u tri navrata, od 25. svibnja 2010. do 29. lipnja 2010. od 13. listopada 2011.

do 7. studenoga 2011. te od 12. srpnja 2012. pa do otpusta 21. prosinca 2012. (ukupno sedam mjeseci i trinaest dana) imao na raspolaganju manje od 3 m² osobnog prostora.

18. Iz Preporuke R (99) i stajališta Europskog odbora za sprječavanje mučenja i neljudskog i ponižavajućeg postupanja ili kažnjavanja, proizlazi da ponižavanje kao povreda članka 3. Konvencije može biti rezultat određenih organizacijskih nedostataka, pa i nedostataka smještajnog kapaciteta, ali je prilikom ocjene, da li je uslijed toga došlo do povrede prava osobnosti, potrebno utvrditi ukupnu kvalitetu života u konkretnoj ustanovi, koja ovisi i o mogućnosti organizacije različitih aktivnosti i iskoristivih mogućnosti boravka zatvorenika izvan ćelije, kako u vremenskom tako i u sadržajnom smislu, a na koje okolnosti su saslušani svjedoci Zlatko Manjerović, Juraj Mihovilović dr. med. i Dražen Posavec, čiji iskazi su pročitani u ponovnom postupku.

19. Svjedok Zlatko Manjerović iskazao je (list 33-34 spisa) da su u Kaznionici u Lepoglavi sve sobe opremljene potrebnim namještajem, čiste, suhe, grijane centralnim grijanjem, da imaju postavljeni parket i odvojeni sanitarni čvor stalno dostupan u kojem se nalazi WC školjka i umivaonik s pitkom vodom, da sobe udovoljavaju svim higijenskim standardima, da sanitarne čvorove i higijenu u sanitarnim čvorovima održavaju sami zatvorenici uz nadzor službenika pravosudne policije koji rade na konkretnom odjelu i koji pregledavaju urednost i čistoću, da u svim sanitarnim čvorovima postoji prirodni sustav ventilacije koji je postavljen vertikalno s izlazom na krov, da u svim ćelijama postoji protupožarna zaštita, da postoji prekidač za hitne pozive, da su na odjelima zatvorenica čitav dan dostupne 4 tuš kabine, da zatvorenicima koji su radno angažirani i tuševi u tim prostorijama, da su postavljeni vanjski tuševi na otvorenom, gdje se zatvorenici mogu tuširati kroz ljetne mjesece, da Kaznionica vodi brigu o higijeni zatvorenika, da zatvorenici mjesečno dobivaju sredstva za čišćenje svojih soba, da je organizirana služba čišćenja, da što se tiče hrane, da njezina kvaliteta proizlazi iz jelovnika u čijem sastavljanju sudjeluje i predstavnik zatvorenika, da se sva hrana prije obroka kuša i evidentira u Knjigu nadzora prehrane, da kvalitetu hrane provjerava i potvrđuje Zavod za javno zdravstvo Varaždinske županije, da se zatvorenicima osigurava i uručuje dovoljno sredstava za održavanje osobne higijene, da čistoća soba i zajedničkih prostora u pretežitom dijelu ovisi o samim zatvorenicima i načinu na koji se oni odnose prema tom prostoru, da se rublje pere u praonici rublja, na način da se civilno rublje zatvorenika - majice, donji veš, ručnici, košulje, trenirke i sportske majice peru svakih 7 dana, civilna i zatvorska posteljina svaka 2 tjedna, da se odjeća (jakne i hlače zatvorenika) pere svakih 2 tjedna, da se na godišnjem nivou Kaznionice opere oko 50 tona civilne odjeće zatvorenika, iako za to Kaznionica nema zakonske obveze i da Kaznionica u potpunosti snosi te troškove, da Kaznionica svim zatvorenicima osigurava uvjete za tjelovježbu, sport i rekreaciju, da je to sve bilo osigurano i tužitelju, da se tužitelj mogao baviti nogometom, košarkom, atletikom, boćanjem, boksom bez kontakta, da mu je na raspolaganju bila viseća kuglana, stolni tenis, pikado i šah, da je mogao boraviti u različitim sekcijama, baviti se glazbom, odlaziti u informatičku radionicu, knjižnicu i čitaonicu, da je zatvorenicima omogućeno praćenje tjednih novina i časopisa i dnevnih novina, da je zatvorenicima omogućeno praćenje TV programa, da postoji i jedan kanal Kaznionice na kojemu se emitiraju različite obavijesti, edukativni sadržaji i sl., da Kaznionica redovito organizira sportsko-rekreacijska natjecanja, da za vrijeme boravka na

svježem zraku zatvorenici imaju mogućnost odlaska u prodavaonicu u sastavu Kaznionice, da je zatvorenicima omogućeno prisustvovanje misama, ispovijedanje i dušobrižništvo, da postoji mogućnost odlaska na večernje molitve, križni put i sl., da je iz navedenog vidljivo nastojanje Kaznionice da uslijed prenapučenosti poduzima niz mjera da bi se takvo stanje ublažilo i da ne bi znatno utjecalo na fizičko i psihičko zdravlje zatvorenika, da zatvorenici koji su smješteni na radnom odjelu, a također i na neradnom odjelu, pretežni dio dana mogu boraviti izvan sobe, sve do 23,00 sata, da petkom, subotom i danima koji prethode neradnom danu do 24,00 sata, da su im omogućene i dostupne različite aktivnosti od boravka na svježem zraku pa do bavljenja navedenim aktivnostima, da se na radnom odjelu sobe zaključavaju u 19,15 sati, a na neradnom odjelu da se zaključavaju tijekom dana u dva navrata i to od 08,55 do 10,20 sati i od 13,00 do 14,15 sati, da nakon zaključavanja zatvorenici ne moraju boraviti u sobi, već mogu birati između sobe i boravka u TV boravku, da se sobe zaključavaju iz preventivnih razloga, jer kada su iste bile otključane da je bilo dosta krađa, da kada su sobe otključane da zatvorenici imaju mogućnost nesmetanog kretanja iz sobe u drugu sobu, u kupaonicu i TV boravke, da je zatvorenicima osigurana mogućnost da polaze različite izobrazbe u popodnevnim satima, da mogu koristiti učionicu s računalima, tj. informatičku radionicu, da mogu za vrijeme boravka na svježem zraku koristiti raspoloživih minimalno 3000 m² prostora, da se sobe otključavaju u 06,00 sati ujutro i da su otključane do 19,15 sati, da na večer u 19,15 sati, kada se sobe zaključavaju, zatvorenici ne moraju biti u sobi već mogu boraviti u prostoriji TV boravka sve do 23,00 sata, odnosno neradnim danom i danom koji prethodi neradnom danu do 24,00 sata, da je Kaznionica u Lepoglavi ustanova najvećeg stupnja sigurnosti u kojoj kaznu zatvora izdržavaju zatvorenici koji su počinili najteža kaznena djela i osuđeni na najveće kazne zatvora, da usprkos tome je naglasak stavljen na uvjete u kojima zatvorenici izdržavaju kaznu zatvora i olakšavanju njihovog boravka i samog života u Kaznionici, da Kaznionica poduzima niz mjera i aktivnosti u cilju smanjenja nedostatka prostora u sobama koji je svojedobno evidentno bio prisutan, pri čemu se maksimalno poštuje preporuke Europske komisije, da su sanitarni čvorovi u potpunosti odvojeni od prostora spavaonica zidom i vratima, da je zatvorenicima pitka voda dostupni 24 sata na dan, da temperatura ljeti zna biti visoka i da je to prisutno u svim prostorima koji nisu opremljeni klima-uređajima, da klima-uređaje nema u sobama već samo u zatvoreničkim kupaonicama, da nema nikakvog ograničenja tuširanja po odjelima, da je topla voda zatvorenicima stalno dostupna, da je osigurana kroz sustav grijanja tople vode, da u periodu kada su sobe zaključane, zatvorenik mora biti ili u sobi ili u dnevnom boravku na odjelu, da svaki odjel ima 2 dnevna boravka (pušački i nepušački), da je tužitelj u Kaznionicu došao 25.5.2010. g., da je boravio na odjelu 1C i 2C do 1.7.2011. g. kada je premješten na poluotvoreni odjel Čret gdje je boravio do 10.10.2011. g. kada je nakon stegovnog prijestupa (radilo se o tjelesnom sukobu sa drugim zatvorenikom) vraćen u zatvoreni dio Kaznionice i smješten na odjel 1D na kojem je boravio do 27.1.2012. g. kada je premješten na odjel 3D gdje se nalazio do 12.7.2012. g. kada je premješten na otvoreni odjel - šuma gdje se nalazio sve do odlaska na uvjetni otpust - slobodu do 21.12.2012. g., da je u zatvorenom dijelu Kaznionice zatvorenik u sobama boravio sa većim brojem zatvorenika i umanjenom kvadraturom i kubikažom u odnosu na zakonske uvjete, da je tužitelj veći dio kazne bio na radnim odjelima, da je radilo u drvnom pogonu, na poslovima u poljoprivrednoj radionici i na šumarskim poslovima, da glede gromobrana navodi da je prema raspoloživoj dokumentaciji i Inspekcijском

nadzoru od 8.6.2012. g. utvrđeno da izmjereno zračenje nije intenziteta da bi bilo opasno po život, da je dana 21.11.2014. g. gromobran demontiran, da je 2005. g. izgubio svrhu i da nije bilo nikakvog zračenja u utuženom periodu, da dnevni rasporedi nisu isti na posredovanju kao u zatvorenom dijelu već da je puno liberalniji pristup izdržavanja kazne, da ne postoji žica, da ne postoji zaključavanje prostorija po dnevnom redu, da se na odjelu nalazi samo jedan pravosudni policajac u smjeni, da je stupanj pogodnosti puno veći koje zatvorenici koriste, da je tužitelj koristio pogodnosti godišnjeg odmora kod kuće, da su tužitelju su sanitarni čvorovi bili dostupni i na radnim mjestima, kao i kod boravka na svježem zraku, kao i u slučaju da koristi knjižnicu ili druge slobodne aktivnosti.

20. Svjedok Juraj Mihovilović dr. med. iskazao je (list 34-35 spisa) da se penološka medicina, tj. pružanje zdravstvene zaštite osobama lišenih slobode u znatnoj mjeri razlikuje od pružanja iste u općoj populaciji na slobodi, da je liječnik u penalnom sustavu dužan pružati zdravstvenu zaštitu svakom zatvoreniku koja opsegom i kvalitetom odgovara standardima u skladu s općim propisima, da je način ostvarivanja zdravstvene zaštite prilagođen kontroliranim, tj. penalnim uvjetima i temelji se na propisima iz ovlasti izvršavanja kazne zatvora, da je liječnik zaposlen u kaznenom tijelu državni službenik i ovlaštena osoba, te da mu je dostupna sva medicinska i druga dokumentacija zatvorenika, da mu je iz dokumentacije poznato da je tužitelj boravio u Zatvoru u Splitu, Centru za dijagnostiku Zatvora u Zagrebu i u Kaznionici u Lepoglavi, da iskaz temeljnim na medicinskoj dokumentaciji koja je nastala u svim kaznenim tijelima u kojima je tužitelj boravio i vlastitim pregledima tužitelja, da medicinsku dokumentaciju o liječenju na slobodi tužitelj nije priložio, da iz anamnestičkih podataka se saznaje da tužitelj nije teže bolovao, da je konzumirao više vrsta droga (marihuanu, kokain, amfetamine) i alkohol, da mu nije izrečena mjera po članku 76. Kaznenog zakona, sigurnosna mjera obveznog liječenja od ovisnosti o drogama, da unatoč politoksikomaniiji nikad nije bio u stručnom tretmanu psihijatra prije dolaska u zatvor, da je boravio u Zatvoru u Splitu od 13.5.2007. do 5.3.2010., da mu je zdravstvena zaštita pružena kontinuirano što je sve vidljivo iz zdravstvenog kartona, da nije teže bolovao, da je u više navrata bio u ambulantnom tretmanu psihijatra koji mu je propisivao terapiju psihoaktivnim lijekovima, da je hospitaliziran na odjelu psihijatrije Zatorske bolnice od 27.7. do 27.9.2007. zbog pokušaja suicida vješanjem, što je objasnio činjenicom da su mu dva prijatelja u kratkom vremenu poginula u prometu, da je u zatvorskoj bolnici utvrđeno za vrijeme hospitalizacije da se radi o psihotičnoj reakciji paranoidno depresivnog tipa kod osobe s poremećajem ličnosti, da je boravio u Centru za dijagnostiku Zatvora u Zagrebu od 5.3. do 25.5.2010. gdje je provedena obavezna medicinska i psihosocijalna dijagnostika, da je psiholog u svom nalazu utvrdio da kod tužitelja postoje poremećaji crta ličnosti, da je zatvorski liječnik utvrdio radnu sposobnost tužitelja, da je sposoban za obavljanje svih vrsta fizičkih poslova, da je kroz vrijeme boravka u Centru za dijagnostiku u tri navrata psihijatrijski opserviran i da mu je propisivana terapija psihoaktivnim lijekovima, da je boravio u Kaznionici u Lepoglavi od 25.5.2010. do 21.12.2012. kada je otpušten na uvjetni otpust, da je primarnu zdravstvenu zaštitu koja mu je kontinuirano pružana ostvarivao u Kaznioničkoj ambulanti opće medicine gdje je ukupno evidentiran 35 puta, da mu je primarna zubozdravstvena zaštita pružena u Kaznionici u ambulanti dentalne medicine gdje je evidentiran ukupno 31 stomatološki pregled, da za vrijeme boravka u Kaznionici

nije teže bolovao, da je imao akutne, tj. prolazne bolesti i zdravstvene tegobe manjeg značenja kao što su prehlade, glavobolje, bolovi u uhu i upalu lojne žlijezde na vratu, da je u nekoliko navrata ozljeđivan, da se radilo o lakim tjelesnim ozljedama, da je 11.10.2011. u fizičkom sukobu s drugim zatvorenikom zadobio ozljede vrata, da kaznionički liječnik na pregledu istoga dana nije uočio vidljivih ozljeda osim subjektivnih tegoba, tj. bolova u vratu, da je dana 14.6.2012. zbog natučenosti desnog koljena upućen na kirurgiju Opće bolnice Varaždin gdje je rendgenski isključena teža ozljeda, da tužitelj za vrijeme boravka u Kaznionici u Lepoglavi nije imao probavnih i želučanih tegoba, da je zbog tegoba s vidom upućen oftalmologu u Opću bolnicu Varaždin 20.12.2010. koji je konstatirao da nije potrebna korekcija vida, da je dana 3.8.2012. učinjena kompletna laboratorijska dijagnostička obrada i da su nalazi obrade bili uredni, da se u pogledu psihičkog zdravstvenog stanja tužitelja može reći da isti od dolaska u Kaznionicu u Lepoglavu po vlastitoj želji nije uzimao terapiju psihoaktivnim lijekovima, da nije tražio pregled kod psihijatra, da ga kaznionički liječnik nije upućivao na psihijatrijski pregled, da je za vrijeme boravka u Kaznionici testiran na droge i psihoaktivne tvari ukupno 8 puta i da je rezultat testa uvijek bio negativan, da je tužitelj bio povremeno radno angažiran, da mu se čini da je bio dobro adaptiran na penalne uvjete, da na temelju svega iznesenog može zaključiti da je tokom izdržavanja kazne došlo do stabilizacije psihičkog stanja tužitelja, da temeljitim pregledom cjelokupne medicinske dokumentacije nastale za cijelo vrijeme izdržavanja kazne što uključuje zdravstvene kartone svih kaznenih tijela u kojima je tužitelj boravio nije uočio da se tužitelj bilo kada požalio zatvorskom, odnosno kaznioničkom liječniku ili psihijatru na tegobe koje bi bile uzrokovane uvjetima smještaja, da može zaključiti da je tužitelju tokom izdržavanja kazne kontinuirano pružana zdravstvena zaštita koja kvalitetom odgovara standardima u opsegu primjerenom potrebama tužitelja, da mu nije poznat ni jedan slučaj tokom 6 godina koliko je pružao zdravstvenu zaštitu u Kaznionici u Lepoglavi da bi se netko od zatvorenika zarazio hepatitisom od nečije pljuvačke, da se ne može sjetiti slučaja da bi netko bio zaražen od hepatitisa u Kaznionici, dozvoljava da bi to mogli biti jedino ovisnici koji upotrebljavaju isti pribor prilikom korištenja opijata, odnosno da koriste igle ili pak vrlo bliski kontakt, odnosno putem krvi.

21. Svjedok Dražen Posavec, upravitelj Kaznionice u Lepoglavi, iskazao je (list 137-138 spisa) da su mu vezano na predmetnu tužbu sve okolnosti i činjenice jako dobro poznate obzirom da je u navedenom periodu od 25.5.2010. kada je zatvorenik zaprimljen u Kaznionici pa do 21.12.2013. kada je otpušten na uvjetni otpust bio na položaju upravitelja Kaznionice u Lepoglavi, da je zatvorenik svo vrijeme boravka bio u adekvatno smještanim uvjetima vezano na higijenske, zdravstvene i klimatološke uvjete, da za jedan dio boravka tužitelja u Kaznionici nisu zadovoljavali uvjeti propisani tadašnjim Zakonom o izvršavanju kazne zatvora i to članak 74. stavak 3. koji se odnosio na kvadraturu i kubikažu sobe, da je navedenim člankom bilo propisano da svaki zatvorenik treba imati 4 m² i 10 m³, da su u tablici koja je priložena jasno navedene kvadrature i kubikaže, da je važno posebno napomenuti da je sanitarni čvor, čija je kvadratura navedena u tablici, posebno odvojen fizički vratima od sobe u kojoj je boravio zatvorenik i nije uračunata u kvadraturu sobe koja je navedena u popisu, da je bez obzira na nedostatak kvadrature Kaznionica i ranijih godina u potpunosti postupala sukladno preporukama Vijeća Europe iz 1999. u kojim je jasno bilo navedeno da se u zatvorskim sustavima gdje je prenapučenost prisutna i gdje se to ne

može u kratkom roku riješiti da Uprava kaznenih tijela je dužna poduzeti sve moguće kompenzacijske mjere u vidu češćih boravaka u drugim prostorima, svježem zraku, radnim i slobodnim aktivnostima, adekvatnoj zdravstvenoj zaštiti, omogućavanju kvalitetnih kontakata s vanjskim svijetom i obiteljima, te adekvatnom prehranom, da je u svim tim područjima Kaznionica apsolutno poduzela odgovarajuće korake, da je već tada bio na snazi dnevni raspored prema kojem je zatvorenik cijelo svoje vrijeme boravka u Kaznionici morao samo tijekom noći boraviti u sobi, a svo ostalo vrijeme da je imao na raspolaganju alternativne prostore, mogućnost boravaka na svježem zraku, da je zatvorenik bio radno angažiran i da mu je pružena adekvatna zdravstvena zaštita u slučaju potrebe, da u vrijeme kada je zatvorenik boravio na 1C i 2C odjelu, a nakon povratka s poluotvorenog odjela, na zatvorenom odjelu 1D i 3D isti je od buđenja u 6,00 sati radnim danima imao otvorenu sobu do 19,15 navečer, obzirom da je bio radno angažiran od 7 do 15 sati boravio je u radionici na radu, a nakon povratka u 15 sati i obavljenog ručka imao je mogućnost boravka dva sata na svježem zraku i baviti se raznim sportskim aktivnostima koje su mu bile na raspolaganju (nogomet, košarka, boćanje, stolni tenis, viseća kuglana, teretana), da je mogao i boraviti na odjelu gdje su sve sobe bile otključane ili odlaziti u knjižnicu i posuđivati knjige, u informatičku učionicu gdje mu je bilo na raspolaganju računalo ili u čitaonicu gdje je imao na raspolaganju tjedni tisak i razne enciklopedije ako ih je htio proučavati, da je mogao boraviti u muzičkoj sekciji ako je bio zainteresiran za učenje sviranja, da je još bila na raspolaganju i literarna sekcija, da nakon večernjeg zatvaranja sobe zatvorenik nije bio dužan boraviti u sobu već je mogao do 23,00 sata, a vikendima i blagdanima do 24,00 sata boraviti u TV boravku sa drugim zatvorenicima, da što se tiče perioda od 13.10.2011. pa do 27.01.2012., da je zatvorenik bio smješten u tzv. neradnoj skupini i da u to vrijeme nije bio radno angažiran, da je tijekom dana, od ponedjeljka do petka, bila razlika u dnevnom rasporedu u odnosu na zatvorenike koji rade pa su se tako u tom periodu u dva navrata nakon doručka i ručka po sat i pol zatvarala sva vrata na odjelu, da je zatvorenik i tada mogao birati da li će to vrijeme boraviti u sobi ili zajedničkom TV boravku, da ostali dio večernjeg boravka na odjelu je bio identičan kao i ranije opisani, da je u periodima od 1.7. do 10.10. i od 12.07.2012. do otpuštanja na uvjetni otpust zatvorenik boravio na poluotvorenim odjelima Čret i Šuma, gdje su vrata soba bila otključana 24 sata, da je imao slobodno vrijeme nesmetanog kretanja unutar zgrade i dvorišnog prostora, da što se tiče zdravstvene zaštite u navedenom periodu da Kaznionica nije imala stalno zaposlenog liječnika, da je jedan liječnik radio temeljem Ugovora od djelu puno radno vrijeme, dok su jedan do dva liječnika u tom periodu nekoliko puta tjedno dolazila također temeljem Ugovora o djelu na nekoliko sati, da o razini zdravstvene zaštite dovoljno govori podatak da je u tom periodu uz zdravstvene preglede zatvorenika u Zatvorskoj bolnici oko 100 zatvorenika mjesečno vršilo specijalističke preglede u vanjskim ustanovama od Varaždina, Klenovnika do Zagreba, da što se tiče prehrane u to doba kao i danas zatvorenicima je bilo na raspolaganju 3-6 jelovnika, uz tzv. običnu prehranu zatvorenici koji su bili muslimanske vjeroispovijesti dobivali su tzv. vjersku prehranu, da temeljem potvrde liječnika u slučaju medicinskih indikacija na jelovniku su bile i razne dijete od gastritične, dijabetes, kron i sl., bila je i vegetarijanska prehrana, da se zatvorenik, ako je htio, mogao uključiti u obrazovanje, da su kontinuirano zatvorenici se upućivali na školovanje za jednostavna zanimanja od voćara, vinogradara, pomoćnog kuha,

pomoćnog konobara, zavarivača, proizvođača povrća na ekološki način i sl. zanimanja.

22. Također je izvršen uvid u dokumentaciju predanu uz odgovor na tužbu tužene od 22.8.2013. (list 24 spisa)-jelovnike u Kaznionici u Lepoglavi (redovni, vjerski, dijabetički, dijetalni, gastritični, hepatalni, vegetarijanski) iz kojih je vidljiva vrsta hrana koju zatvorenici primaju tijekom dana (zajutak, gablec, ručak, dodatni i večera), da su jelovnici potpisani po upravitelju Kaznionice, da je Ugovorom između Kaznenog zavoda Lepoglava i Zavoda za javno zdravstvo Varaždinske županije (dalje - ZZJZVŽ) ugovoreno, da će ZZJZVŽ vršiti redovite preglede radnika pod sanitarnim nadzorom, kontrolu vode za piće, analizu otpadne vode, analizu radi praćenja kvalitete hrane, kontrolu mikrobiološke čistoće objekta, provoditi mjere deratizacije, dezinfekcije i dezinfekcije (DDD) i održavati tečaj higijenskog minimuma za osobe koje rade sa namirnicama.

23. Uvidom u fotoelaborat Kaznionice u Lepoglavi, utvrđen je izgled prostorija u Kaznionici u Lepoglavi, izgled velike sobe, ulazne sobe, sobe na odjelu 1C, 2C, 3D, 1D, velike sobe i male sobe "Šuma", sobe 1 "Čret", sobe 2 posredovanje, TV boravka i kupaonice, način uređenja odjela, izgled ambulante, prostorije namijenjene za crkvene obrede, prostorije namijenjene za glazbu, informatičke prostorije, knjižnice i čitaonice, izgled kuhinje i blagovaone, prostorija namijenjenih slobodnoj aktivnosti, prostora šetališta i teretane, vrta, voćnjaka, kao i praonice i glačeonice rublja.

24. No, unatoč tome što je Kaznionica u Lepoglavi postupala sukladno naprijed navedenoj Preporuci i pružila dodatne sadržaje zatvorenicima koji pod određenim pretpostavkama mogu kompenzirati manjak prostora (dobra zdravstvena zaštita, sportski i drugi sadržaji, mogućnost zatvorenika za provođenjem puno vremena na otvorenom, obroci dobre kvalitete itd.), u konkretnom slučaju je kod tužitelja dugotrajnost i učestalost boravka u prenapučenom prostoru bila takva da mjere Kaznionice nisu dostatne za oslobođenje tuženika od odgovornosti za štetu pa tužena nije dokazala kumulativne pretpostavke oslobođenja od odgovornosti postavljene u praksi ESLJP jer smanjenje životnog prostora ispod 3 m² nije bilo minorno, povremeno i kratko.

25. Stoga je nesporno da je tužitelj u utuženom razdoblju, a zbog opisanih neadekvatnih uvjeta, o kojima je iskazao saslušao kao stranka na ročištu 12. siječnja 2018. (list 51 spisa), pretrpio povredu prava osobnosti zagarantiranu odredbama čl.23. i čl.25. Ustava Republike Hrvatske i čl.3. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i sloboda te čl. 1100., a u svezi sa čl.19. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18 i 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23).

26. Primjenom članka 1100. ZOO-a, vodeći računa o visini naknade koju je odredio Europski sud za ljudska prava u sličnim predmetima kada se radi o državljanima Republike Hrvatske (Hrnčić protiv RH, Katanović protiv RH, Minovilović protiv RH, Kopic protiv RH, Muršić protiv RH), utuženi iznos od 6.500,00 eura sud smatra primjerenim novčanim ekvivalentom kojem je svrha satisfakcija za onu prekomjernu nelagodu, patnju i trpljenje preko nužne mjere svojstvene izdržavanju kazne zatvora te

je tužiteljev zahtjev kojim traži iznos od 6.500,00 eura osnovan. Tužitelju je na dosuđeni iznos, primjenom čl. 1103. i čl. 29. st. 1. i st. 2. ZOO-a, dosuđena i zatražena zatezna kamata od dana podnošenja prijedloga za mirno rješenje spora (tako i Županijski sud Velika Gorica u presudi poslovni broj: 14 GŽ-1051/2022-10 od 22. ožujka 2022.).

27. Slijedom svega navedenog, uvažavajući paricijski rok koji je tužitelj naveo za izvršenje plaćanja, a koji nije protivan odredbi čl.328. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25-dalje:ZPP-a), odlučeno je kao u izreci.

28. Iskaze svjedoka Mijata Pranjića, Zvezdane Šimundić, Ognjena Džaje i Ivice Luketića, sud posebno ne obrazlaže obzirom su isti iskazivali o razdoblju za koje je nastupila zastara.

29. Odluku o naknadi troškova ovog postupka, sud je donio primjenom čl.154. st.1., kao i čl.158. st.1. ZPP-a, primjenjujući važeću Tarifu o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj: 138/23 i 107/25-dalje:Tarifa).

30. Naime, tužitelj je 28. travnja 2026. (list 283 spisa) smanjio (djelomično povukao) tužbeni zahtjev pa je tužena tražila naknadu troškova postupka.

31. Budući da u ovoj pravnoj stvari do smanjenja tužbenog zahtjeva (djelomičnog povlačenja tužbe) nije došlo nakon djelomičnog udovoljenja zahtjevu tužitelja, tada nema mjesta primjeni iznimke iz čl. 158. st. 1. ZPP-a, pa tužitelj za radnje poduzete prije smanjenja zahtjeva nema pravo na naknadu troškova postupka prema vrijednosti predmeta spora u trenutku poduzimanja tih radnji, već prema vrijednosti predmeta spora smanjenog-konačnog zahtjeva i prema uspjehu u sporu u odnosu na taj zahtjev (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u rješenju broj: Rev-6/2024-2 od 14. svibnja 2025.).

32. Stoga je sud tužitelju, kao trošak koji je bio potreban za vođenje ovog postupka, u smislu čl.155. ZPP-a, priznao trošak zahtjeva za mirno rješenje spora prema Tbr. 32.1. Tarife u iznosu od 250,00 eura, trošak sastava tužbe prema Tbr.7.1. Tarife (VPS 6.500,00 eura) u iznosu od 250,00 eura, trošak zastupanja, po punomoćniku, na ročištima 29. 9. 2015., 12. 1. 2018., 28. 11. 2023., 7. 2. 2024. i 19. 5. 2026., svaki u iznosu od 250,00 eura, trošak sastava žalbe od 2. 6. 2025., prema Tbr.10. 1. Tarife u iznosu od 312,50 eura, trošak sastava podneska od 28. 4. 2026., kojim tužitelj smanjuje tužbeni zahtjev i podnesak od 28. 4. 2026., kojim se očituje na navode iz odgovora na tužbu tužene u ponovljenom postupku, svaki u iznosu od 250,00 eura, u koje iznose je uračunat PDV 25% prema Tbr.46. Tarife. Tužitelju je priznat i trošak za sastav ustavne tužbe prema Tbr.31. 1. Tarife u traženom iznosu od 1.000,00 eura, obzirom da iz odluke Ustavnog suda broj: U-III-1268/2020 od 17. svibnja 2023. (list 107-116 spisa), proizlazi da o tom trošku nije odlučeno. Sve navedeno čini ukupni trošak tužitelja u iznosu od 3.562,50 eura.

32.1. Tužitelju nije priznat traženi trošak sastava podneska od 18. 2. 2014. jer isti ne prileži u spisu, kao i trošak sastava žalbe od 7. 3. 2018. jer tužitelj s tom žalbom nije uspio.

32.2. Traženi trošak prijevoza punomoćnika za dolazak na ročišta 29. 9. 2015., 11. 1. 2017.(?), 12. 1. 2018., 23. 2. 2018., 7. 3. 2018.(?), 28. 11. 2023., 7. 2. 2024. i 19. 5. 2026., svaki u iznosu od 246,00 eura, tužitelju nije priznat obzirom je mogao angažirati punomoćnika odvjetnika iz sjedišta suda (Stalne službe).

33. Obzirom na djelomično povlačenje tužbenog zahtjeva i zatraženi trošak tužene, primjenom čl.158. st.1. ZPP-a, sud je tuženoj priznao trošak sastava odgovora na tužbu prema Tbr.8.1. Tarife (VPS 49.744,50 eura) u iznosu od 800,00 eura, trošak zastupanja na ročištima 29. 9. 2015., 13. 9. 2016. (kod OS NZG), 19. 4. 2017. i 19. 5. 2017. (oba kod OS ST), 12. 1. 2018., 28. 11. 2023., 7. 2. 2024., 25. 10. 2024. (kod OGSZG), prema Tbr.9.1. Tarife, svaki u iznosu od 800,00 eura te na ročištu 16. 4. 2025., prema Tbr.9.2. Tarife u iznosu od 400,00 eura, a što čini ukupni trošak tužene u ukupnom iznosu od 7.600,00 eura.

33.1. Traženi trošak sastava podneska od 21. 9. 2023. (list 118-123 spisa), tuženoj nije priznat jer nije bio nužan za vođenje ovog postupka.

34. Nakon izvršene kompenzacije dosuđenih troškova, po službenoj dužnosti, ukazala se razlika u korist tužene u iznosu od 4.037,50 eura, a koji trošak je, primjenom čl.151. st.3. ZPP-a, uz zatezne kamate od donošenja presude do isplate, tuženoj dosuđen i platež naložen tužitelju.

Ivanec, 3. srpnja 2026.

Sutkinja
Nataša Sever

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude, dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana objave. Žalba se podnosi ovom sudu, a o istoj odlučuje županijski sud.

Dostaviti:

1. Zoran Mataić, odvjetnik u Slavonskom Brodu
2. Općinsko državno odvjetništvo u Varaždinu, Građansko-upravni odjel

Broj zapisa: **9-3088a-49932**

Kontrolni broj: **0082d-070bd-309b3**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.